

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH OOST INDIË.

EVANGELINE BOOTH, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter

JOHANNES W. DE GROOT, Kommandant.

36ste JAARGANG No. 9.

Internationaal Hoofdkwartier:
101 Queen Victoria Street, Londen E.C.

SEPTEMBER 1935.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

DE GESCHIEDENIS VAN HET OOGSTFEEST.

De gedachte, die aan het Oogstfeest ten grondslag ligt, is even oud als 's menschen begrip van dankbaarheid. In den een of anderen vorm vindt men haar in de oudste geschiedenissen der wereld terug en zij houdt een der schoonste idealen in, welke binnen ons bereik liggen. Zij berust op de bewerking van den grond of op den landbouw. De oudheidkundigen duiken steenen, ijzeren en bronzen gereedschappen uit hun eeuwenoude rustplaatsen op en deze stomme werktuigen gewagen in een toch welsprekende taal van 's menschen worsteling om zich uit zijn onwetendheid en betrekkelijk onvermogen te verheffen.

In de duistere eeuwen, lang, lang geleden, toen de menschen onbestemd naar God zochten, of zij Hem mogelijk ook vinden mochten, offerden zij in den oogsttijd het beste, dat zij bezaten om de onbekende Macht, Wier vriendelijke hand de achtereenvolgende jaargetijden bepaalde en den arbeid der landbouwers zoo rijkelijk zegende, hun dankbaarheid te toonen.

De Mozaische wet legde den Israëlieten de verplichting op, tienden van hun inkomsten en bovendien nog offeranden te brengen. De Heer Jezus kwam niet om de wet te niet te doen, doch om haar te vervullen. Van den dagoraad der geschiedenis tot den tegenwoordigen tijd toe, waarin het Leger des Heils zijn jaarlijksch Oogstfeest viert, is het brengen van offers aan den Allerhoogste door God en menschen voorgeschreven, aangemoedigd en goedgekeurd.

Historische en godsdienstige traditie.

Inderdaad grootsch en als een historische en godsdienstige traditie staat het feest ons voor oogen. In het drie en twintigste hoofdstuk van Exodus lezen wij: „Het feest van de ongezuurde brooden zult gij houden en het feest des oogstes, der eerste vruchten van uwen arbeid, die gij op het veld gezaaid zult hebben. En het feest der inzameling, op den uitgang des jaars, wanneer gij uwen arbeid uit het veld zult ingezameld hebben.”

In Egypte had men feesten in verband met den oogsttijd en met de overstroming van den Nijl, welke laatste gebeurtenis een goeden oogst voorspelde.

De Grieken hadden feesten ter eere van den ploeg en den dorschvloer. Vruchten en planten werden dan aan de goden geofferd en soms gebeurde het, dat er een hecatombe, een offer van honderd ossen, werd gebracht. Schitterende optochten marcheerden dan ten aanschouwe van de menigte rondom de zuilengangen, die de vier zijden van de Dorische tempels omgaven.

Voortaan al de dagen der aarde zullen
zaaiing en oogst, en koude en hitte,
en zomer en winter, en dag en nacht,
niet ophouden.

Gen. 8:22.

We willen nog verder terugblikken. Abraham was met de godsdienstige gebruiken van zijn Babylonisch vaderland terdege op de hoogte. Toen hij uit het Ur der Chaldeëen kwam, nam hij indrukken mee, die hem de schoonheid en noodzakelijkheid van „geven” deden beseffen. Dies was het betalen van tienden aan Melchizedek — den priesterkoning van Salem — voor hem een heel gewone zaak. Later hooren wij zijn kleinzoon Jacob den Heer de belofte maken: „Van alles, wat Gij mij geven zult, zal ik U voorzeker de tienden geven.”

Behalve de tienden, werd den Israëlieten bevolen bij zekere gelegenheid ook nog vrijwillig offeranden te brengen; de voornaamste was die, welke gebracht werd bij het Oogstfeest, om een moderne uitdrukking te bezigen.

Zij moesten op verschillende manieren „geven” en als al Gods kinderen

heden ten dage hun voorbeeld in deze zouden volgen, zou er een wonderbare vooruitgang in den strijd tegen zonde en ellende worden bereikt.

De vrome Israëliet uit den ouden tijd scheidde een tiende van zijn inkomen af als „des Heeren tiende”. De eerstgeborene van het huisgezin, van zijn runderen en schapen behoorden „den Heere” toe.

Zij waren losbaar, maar toch Zijn eigendom.

Als het koren rijp was en de vruchten zoo ver, dat zij geplukt konden worden, gedacht men den armen. De hoeken des velds met hun staand koren, de nalezingen en de vergeten schooven, het afgevallen fruit en de overgebleven olijven en druiven mochten zij hebben. Vervolgens zette hij nog een tiende deel van zijn inkomen apart tot onderhoud van den tempeldienst

en zocht zekere van zijn dieren uit om als dankoffer te dienen of om daarmede zijn geloften te betalen.

De eerstelingen des oogstes deed hij in een voor dat doel bestemde groote mand. Deze bracht hij tot de priesters en zeide: „Ik verklaar heden voor den Heere, uwen God, dat ik gekomen ben in het land, hetwelk de Heer onzen vaders gezwooren heeft ons te zullen geven.”

De mand werd dan op het altaar geplaatst en de bringer van het offer zeide de schoone woorden der geloofsbelijdenis na, welke eindigt met de woorden: „En nu, zie, ik heb gebracht de eerstelingen van de vrucht dezes lands, dat Gij, Heere, mij gegeven hebt” (Deut. 26:3,10).

Daarna werd er gebeden en vreugde bedreven — inderdaad een juiste voorafschaduwing van het Oogstfeest, zooals dat in een Legerzaal gevierd wordt.

Er ligt een heele spanne tijds tusschen de dagen van Mozes en de onze en vele veranderingen hebben daarin plaats gehad, maar God is nog de Heer des oogstes en Zijn kinderen hebben nog meer reden om Hem te eeren met hun „eerstelingen” dan de menschen uit den ouden tijd, toen het licht der Godsopenbaring pas de in verwachting levende wereld bescheen.

Het geven iets schoons.

De prediking van Jezus tijdens Zijn kortstondig verblijf op aarde was vol van lessen, die het geven als iets uitnemends deden uitkomen. Ten slotte gaf Hij Zichzelf op Golgotha voor de redding der wereld. Uit de geschiedenis van de overgangperiode van de oude naar de nieuwe bedeeeling, blijkt duidelijk, dat de eerste Christenen veel meer gaven dan de Joodsche „tiende” ten bate van het werk en de verzorging der armere broeders.

Paulus zegt onomwonden in zijn brieven, dat van iedereen verwacht werd, dat hij zou geven naar de maat, die hem was toebedeeld en ongetwijfeld zullen er bijzondere giften gegeven zijn in den oogsttijd.

„Geven” aan den Heer is inderdaad een zeer prijzenswaardige gewoonte en brengt vele zegeningen tot hen, die het in den rechten geest beoefenen, blij en met „een eenvoudig oog”, tot eer van God. Dat Hij zulk geven vraagt en zegent, leeren ons de geschiedenis en de Heilige Schrift.

„Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zoodat er geene schuren genoeg wezen zullen.”

Mal. 3:10.

De velden, wit om te oogsten.

En het zal geschieden, zoo gij naastiglijk zult hooren naar Mijne geboden, die Ik u heden gebiede, om den HEERE, uwen God, lief te hebben en Hem te dienen, met uw gansche hart en met uwe gansche ziel;

Zoo zal Ik den regen uws lands geven te zijner tijd, vroeger regen en spaden regen; opdat gij uw koren, en uwen most, en uwe olie inzamelt.

En Ik zal kruid geven op uw veld voor uwe beesten; en gij zult eten en verzadigd worden.

Deut. 11:13—15.

EEN GEHEIME KRACHTBRON.

Het is te verwachten, dat, in het soort van werk, als dat van het Leger des Heils, de middelen, welke de krachtigste uitwerking hebben ter verzekering van het gestelde doel, het hevigst zullen worden aangevallen en verhinderd door den grooten vijand, waartegen wij te strijden hebben.

Het is van belang, bij dergelijke middelen de grootste waakzaamheid te betrachten, want men begrijpt wel, dat het volmaakste oorlogswapen, de meest vernielende springstof, en het zwaarste projectiel nutteloos zijn, tenzij er vuur bij komt.

Zoo zullen de best ontworpen plannen, de innemendste manieren en de juiste gelegenheid alle zonder uitwerking zijn, tenzij de handelende persoon in contact staat met God. En om aanraking te hebben met God, moet men bidden.

Ik vrees, dat hierin tegenwoordig een al te overheerschende slapheid bestaat.

Er is zooveel te doen. De tijd is zoo bezet.

Het werk eischt zooveel en men is 's avonds zoo moe en 's morgens nog niet goed uitgerust. Deze en andere moeilijkheden worden aangevoerd als hindernissen voor het bidden.

Moesten deze dingen juist niet een oorzaak tot bidden zijn? Zegt de Bijbel niet: „Werpt al uwe bekommernis op den Heer?”

Eén ding is duidelijk: menschen, die werkelijk succesvol zijn geweest in het verlossingswerk en die de duisternis van deze wereld verlicht hebben, waren gebedsmannen.

Mozes, Samuel, David, Hiskia, Daniël en anderen, die ijverden voor

God, worden in het Oude Testament genoemd.

In het Nieuwe Testament is daar Jezus, Die nachten doorbrengt in gebed, voorts Paulus, die zoo onder den indruk was van het onderwerp en de waarde van het bidden, dat hij een bijzonderen zin gebruikte: „Met alle biddende en smeeking, biddende ten allen tijde in den Geest.”

Nu is bidden in het verborgene een levenszaak.

Het is voor de ziel, wat de adem is voor het lichaam. Houd op met ademen en gij zult sterven.

Laat gij uw gebed na, dan zal uw zieleven ophouden en het werk, dat gij onder handen hebt, zal wegglijden.

Bidden is gemeenschap hebben met God en is het geheim van vele dingen. Het vindt openlijk zijn belooning, zoodat de menschen zich verwonderen en vragen: „Waar in ligt zijn kracht verborgen?”

Sommigen zeggen in: natuurlijke bekwaamheid, innemende manieren, goede opvoeding. Maar het geheim ligt in het bidden.

Twee en een half miljoen menschen waren in onmiddellijk levensgevaar van verdelgd te worden tengevolge van de zonde. Het gebed drong die golf van toorn terug en redde hen. Menschen wandelden ongedeerd in brandende vlammen.

Een slachtoffer van jaloezie werd in een kuil met hongerige leeuwen geworpen, die hem volkomen onaangeroerd lieten. Het gebed nam de hitte uit het vuur en daar was iets, dat de hongerige leeuwen voldeed.

O, wat zouden we niet zien, indien slechts de geest van volhardend bidden

over ons kwam: in onze huizen, over onze familieleden, over ons persoonlijk.

Wij zouden de belofte vervuld zien: „Gij zult Mij vinden, wanneer gij Mij zoekt met uw gansche hart.”

Bidden in het verborgene is: de belofte tot succes in ons persoonlijk zieleven.

Hierdoor verkrijgt het geloof levenskracht van boven en indien wij slechts lang genoeg in de tegenwoordigheid van God bleven, zouden onze aangezichten glanzen, gelijk het aangezicht van Mozes deed, toen hij terugkeerde van den berg Sinaï.

Bidden in het verborgene is de bron van lijdzaamheid in dagen van beproeving.

De bezoeken van onze bloedverwanten raken ons diep. De een of andere gezondheidstoestand zal een last zijn. De een of andere metgezel, die niet zoo sympathiek is, als wij wel zouden wenschen, kan ons kwellen.

Maar dat alles kan verdragen worden tot het einde toe, met behulp van het verborgen bidden.

Bidden in het verborgene is de grondslag van het geloof in resultaten, der pogingen, voor het bestwil der menschheid en tot eer van God, gedaan.

Hoeveel te meer zou ons werk tot bloei geraken, indien heilssoldaten de zaak aan hun Meester voorlegden!

Denk aan het succes van Mozes, toen hij over God zegevierde, door met betrekking tot de duizenden van Israël, te zeggen: „Ik heb vergiffenis geschonken, naar Uw Woord.” Het is waar, dat hij lang bad, maar hij won.

Bidden in het verborgene is de krachtbron om menschen te beïnvloeden tot het goede. Het geeft een rustige

waardigheid en maakt een zekeren indruk op de menschen, dien zij niet kunnen begrijpen.

De hebzuchtige en gierigaard openen hun handen, vóór zij weten, waarom. De slechtgehumeerde wordt getemperd, gelijk een pot kokend water, wanneer het vuur weggehaald is.

De hardvochtige, ongevoelige mensch lost zich op in teederheid, vroeger nooit ervaren, en verwondert zich over de kracht, die hem zoo week maakt. En op deze wijze worden de harten geleidelijk tot God gekeerd.

Bidden in het verborgene is de waarborg tot overwinning bij ieder conflict en van blijde voldoening iederen dag.

Daarom: „Bid zonder ophouden.”

EEN GROET UIT ZWEDEN.

In den loop der jaren hebben verscheidene officieren, die, na trouwen arbeid in Ned.-Indië te hebben verricht, naar Europa teruggekeerd waren, zich om gezondheids- of andere redenen terug moeten trekken uit den actieven dienst.

Zij blijven echter levendig belangstellen in den arbeid in Insulinde en het doet ons goed van tijd tot tijd iets van hen te hooren.

Een dezer dagen ontving de Kommandant een brief van Kommandeure Boström, die beschouwd werd als de „moeder” van al de Scandinavische officieren hier te lande. Zij was een van de kleinsten, maar ook een van de dappersten. Zij schrijft:

„Wij hebben hier in Zweden een heerlijk Congres gehad. Terwijl wij zooveel zegen van den Heer ontvingen, gingen onze gedachten uit naar onze makkers in vreemde landen. Ik denk nog altijd aan Java en waar ik in de gelegenheid ben, breng ik het werk, dat daar gedaan wordt, onder de aandacht.

Wilt u zoo vriendelijk zijn mijn hartelijke groeten over te brengen aan de Scandinavische en andere officieren, en niet alleen van mij, maar van allen hier.

De Heer zegene u en de makkers op Java en van geheel Nederlandsch-Indië.”

INTERNATIONAAL NIEUWS.

China.

Bijna 20 jaar geleden arriveerden de pionier-heilssoldaten in Peiping om, overeenkomstig de wensch van den Stichter, het legerwerk in China te beginnen. Thans arbeidt het Leger daar in 100 posten.

Het arbeidsveld wordt nu weer uitgebreid. Brigadier James Sansom, die reeds jaren gewerkt heeft in Noord-China, is den 27sten Juli naar Canton vertrokken om daar de legergervlag te ontplooiën. Acht officieren van Duitschland, Finland, Amerika en van het Britsche Territorie zijn ook aangesteld voor dit zendingsveld.

Zeer aanmoedigende berichten zijn pas ontvangen, aangaande het werk in Shanghai en Nanking.

Te Hongkong, waar het Leger een tehuis heeft voor vrouwen en meisjes zijn 8 makkers, die door Brigadier Sansom zullen worden ingezegend tot heilssoldaat.

Singapore.

Het gaat goed met het werk te Singapore. Brigadier Lord schrijft, dat door het regeerings-comité toestemming aan het Leger des Heils is gegeven, om openluchtsamenkomsten te houden; het comité is ervan overtuigd, dat deze vergunning de stad ten goede zal komen.

Het zaaltje waar de legersamenkomsten gehouden worden, was den laatsten Zondagavond stampvol. Onder de aanwezigen bevonden zich drie militairen, een aantal Engelschen, Chineezzen, Singaleezen, Tamils en Maleiers.

Het aantal bekeerlingen wordt steeds groter en men hoopt na een poos enkelen hiervan tot soldaat te kunnen inzegenen.

Er is reeds een begin gemaakt met samenkomsten voor Chineesche kinderen.

Belangrijke Internationale Veranderingen.

In verband met het uit den actieven dienst treden van Commissioner C. Jeffries, die de laatste jaren de positie bekleedde van Kommandant voor het Britsche Territorie, heeft

Zie verv. kol. 4.

DE DUIVEL DOOD VERKLAARD.

Men gelooft in geen duivel, zooals in 't verleen, zooals onze voorouders, neen!

Men zette de deuren wijd open voor hem en zijne majesteit glipt' er doorheen.

Er is zelfs geen spoor van den weg, dien hij ging en geen booze blik meer uit zijn oog.

In de lucht, noch op aarde is er iets meer te zien van 't heerschap, dat steeds ons bedroog.

* * *

Maar wie veroorzaakt dan nu die ondraaglijke smart, die hart en verstand schier verlamt?

En de vliedende jaren, wie vult ze steeds weer met verslaag'nen door zonde en schand'?

Wie vermoordt dan de bloem van 't Land ook vandaag met den giftigen adem der hel?

Is de satan er niet? kom, sta op en vertel wie veroorzaakt d' ellende dan wel.

* * *

Wie verbreekt steeds 't werk van de Heilige Schaar en graaft er een kuil voor haar voet?

Wie zaait onkruid steeds weer, in de velden, waar God zaaide 't koren zoo welig en goed?

Men zegt toch: „de duivel, hij is er niet meer!”

'k veronderstel dat het waarheid moet zijn, Maar zeg mij toch vrienden, wie doet dan 't werk wat slechts duivelsch kan zijn en onrein?

* * *

Neen, als een brieschende leeuw gaat de duivel niet rond, zooals men vertelde weleer!

Maar wie is er dan verantwoordelijk toch, voor de nooit eindigende ellende steeds weer?

Nog hoort men in huizen, in de kerk en den Staat, van zonde en moeite en verdriet,

Doch de duivel is stilzwijgend dood verklaard, dus zekerlijk is hij 't niet.

* * *

Is er iemand dan hier, die durft op te staan en antwoorden wil op die vraag,

Hoe 't komt dat er diefstal en moorden geschien, iederen dag; och wij wisten dat graag!

Want satan, zoo zegt men, hij telt niet meer mee, en waar men van hem niet meer hoort,

Wij eenvoudige menschen, vragen onszelven dan af, wie zet er zijn zaken toch voort?

* * *

Vrij vertaald uit het Engelsch, door Adjudante Both.

verv. van Kol. 1.

de Generaal vaarwelorders gegeven aan vier territoriale leiders, waarvan een, Commissioner C. Rich, is aangesteld om Commissioner Jeffries op te volgen.

De andere aanstellingen zijn vermeld onder de officieele mededeelingen op pag. 7.

SOEKAMISKIN.

Een feestavond in Soekamiskin is altijd iets ongewoons. Dat was het ook op den Woensdagavond, 31 Juli jl., toen de leden onzer Reclasseeringsbrigade te Bandoeng werden uitgenoodigd tot het bijwonen van een bijzondere avond aldaar. De gedetineerden hadden nl. uit de Strijdkreet vernomen, dat Brigadier Palstra, de Reclasseeringsvoorzitter, kortelings zijn 40-jarig jubileum als Officier van het Leger des Heils had gevierd en wilden hem op dezen avond een bijzondere attentie bewijzen. Dank zij de welwillendheid van den Directeur, den Heer Hofstra, kon dit geregeld worden en leden van verschillende Reclasseeringsinstellingen waren voor deze gelegenheid uitgenoodigd.

Het was een muzikale avond, waaruit ten duidelijkste bleek, dat er zich onder de gedetineerden heel wat musici bevonden. Naast zware stukken van bekende componisten, klonken meer eenvoudige, vlotte melodieën.

Een dergenen, die geregeld onze samenkomsten bezoeken, trad naar voren en sprak zijn dank uit namens hen, die steeds zooveel steun en zegen mochten ontvangen door den arbeid van den Brigadier.

Getroffen door zooveel blijken van sympathie dankte de Brigadier.

Hij was God dankbaar voor Zijn bijstand in al de jaren, waardoor hij voor velen een hulp had kunnen zijn. Dit stemde tot blijdschap, omdat 's menschen levensdoel toch daarin besloten ligt: hier op aarde voor anderen ten zegen te kunnen zijn.

Hierna kreeg men gelegenheid den Brigadier te feliciteeren. Het programma werd vervolgens voortgezet tot ruim 9 uur.

Kommandant en Mevrouw de Groot verwelkomd

BIJ HUN TERUGKEER UIT AUSTRALIË.

De hartelijkheid en de opgewekte stemming onder de heilssoldaten en vele vrienden van ons Leger bij het wederzien van onze Leiders na hun terugkeer van hun kort verlof in Australië, bewezen, welk een groote plaats zij in vele harten innemen.

De makkers te Soerabaja hadden het voorrecht den Kommandant en Mevrouw de Groot het eerst te verwelkomen, in de bijzondere samenkomst welke in het Stadstheater werd gehouden op Dinsdag, 6 Augustus.

Na een lied en gebed, sprak de Chef-Secretaris een inleidend woord, waarbij hij zijn vreugde te kennen gaf, de eerste te mogen zijn, om Kommandant en Mevrouw de Groot welkom te heeten. Het deed hem genoegen, hen beiden in goede gezondheid terug te zien, om nu opnieuw de leden van het Heilsleger hier in Indië te kunnen aanvoeren.

Majoor Veerenhuis en Majoor Brandt kregen gelegenheid een paar woorden te spreken.

Met genoegen werd geluisterd naar de toespraak van Mevrouw de Groot, waarin zij uiting gaf aan haar blijdschap, weer op Java terug te zijn. Met vele en rijke indrukken is zij teruggekomen, om na het verlof hier den arbeid voort te zetten.

Het verhaal van de reis gaf vervolgens de Kommandant zelf.

De Kommandant begon met aan allen dank te brengen voor de hartelijke ontvangst, die hem en Mevrouw de Groot te beurt gevallen was.

Hieronder volgt een en ander uit hun toespraken:

De Kommandant zeide:

„Hartelijk dank voor het welkom bij onzen terugkeer van verlof. De Chef-Secretaris heeft hartelijke woorden gesproken. Hij en zijn staf hebben de Vlag hooggehouden en met vreugde hun plicht gedaan. Dat is het Leger, dat is de toewijding en de geest van de volgelingen van Christus.

In de Legerwereld in Australië heerscht een hartelijke familiegeest. Dat zette het stempel op alles, wat ik heb gezien.

Brisbane was de eerste haven, die we aandeden na 10 dagen varen. Ze hadden ons verteld, dat de Australiërs trotsch zijn op hun steden: Sydney en Melbourne, de grootste steden van het land. Brisbane is een aardige, vriendelijke stad. Commissioner Mackenzie, de leider van het Leger des Heils in Oost-Australië, was daar om ons te begroeten en leidde ons de stad rond.

Sydney maakte een geweldigen indruk op ons. Een stad van eilanden, tezamen verbonden door een reusachtige brug, eenige jaren geleden geopend, voor spoor, tram, autoverkeer en voor voetgangers. Toen wij binnen kwamen, was de aanblik grootsch.

Wat mij trof was de machtige eenvoud en kracht onzer organisatie. Er zijn twee Territorien, Oost- en Zuid-Australië, met de hoofdkwartieren respectievelijk in Sydney en Melbourne. 1200 Officiëren. Er zijn tientallen muziekkorpsen. Dienstplicht, neen, liefde doet die menschen hun plaats in het muziekkorps innemen, en doet ze uittrekken, om in de openlucht het evangelie te prediken. Met eenvoud wordt de boodschap gebracht, op den man af. Het publiek daar is er aan gewend. Of er veel toehoorders zijn, of weinig, de Heilssoldaten brengen trouw hun boodschap.

Bezoek van de Generaal.

Het jongste bezoek van onze Generaal, Evangeline Booth, aan Australië was overweldigend. Duizenden vulden telkens weer de grootste zalen der stad Sydney, terwijl nog eens duizenden teleurgesteld moesten heengaan, omdat er geen plaats genoeg was. Van honderden mijlen ver kwamen ze naar de stad, meermalen tevergeefs vanwege de groote scharen. De Generaal heeft een machtigen invloed gehad; als een profetes gesproken, die een visioen had. Honderden menschen zijn het Koninkrijk Gods binnengegaan, een onvergetelijken indruk heeft zij nagelaten op jong en oud, arm en rijk. God zegene onze Generaal.

Nergens in de geheele wereld heeft zij zulk een enthousiasme ontmoet als in Australië. Dit wil ik alleen even aanhalen, om u een denkbeeld te geven van den invloed, die er uitgaat van het Leger, dat als doelstelling heeft: het Koninkrijk Gods op aarde uit te breiden.

Dan gevoel ik, dat ons werk in Indië nog maar een heel klein plantje is. Maar ik ben toch dankbaar, dat wij hier zijn. Wij zijn bereid voor een doop van den Geest van God, om ons krachtiger en sterker te doen zijn en de boodschap uit te dragen, die Hij in ons hart heeft gegeven, de boodschap, dat God almachtig is om te redden en te bevrijden van de zonde.

Onze organisatie is van onberekenbare waarde, het is wonderlijk, hoe God haar heeft willen gebruiken, niet alleen om onze inrichtingen, maar bovenal opdat het evangelie der waarheid van het Koninkrijk Gods den menschen bijgebracht worde.

Oude bekenden.

Wij hebben vele oude bekenden ontmoet, o.a.: Kommandant en Mevrouw Palstra, vroeger leiders van het Leger in Indië. Ook Brigadier en Mevrouw Thomson, die vele jaren hier hebben gearbeid, en een mooi werk hebben gedaan. Ik heb hun landgenooten herdacht, die hun leven hebben gegeven voor Nederlandsch-Indië en wier graven hier zijn. Het deed den Australiërs goed dit te hooren.

Kommandant en Mevrouw Maxwell, de leiders in Melbourne (Zuidelijk — Territorie) gaven ons een prachtig welkom in de „Temple”, een der grootste Legerzalen in Melbourne. Zij leidden ons rond naar de verschillende tehuizen voor kinderen, armen, vrouwen, ouden van dagen. Telkens werden we met de auto gehaald om hier samenkomsten te leiden, daar te vertellen over Indië.

Twintig openbare meetings hebben wij geleid. Het was heerlijk. Op de boot konden we weer uitrusten en gevoelen ons nu weer frisch en krachtig.

Ik heb nog veel te vertellen, maar er is nu geen tijd. Even wil ik nog herhalen, dat er in Australië een gezegend werk wordt gedaan, en wij kunnen aan den eenvoud en de krachtige organisatie een voorbeeld nemen. Er is geen ander doel, dan om te dienen. Wij dienen ook. Deze landen zijn anders dan daar. Ginds: 6 miljoen menschen: Europeanen, en 1200 officieren. Hier: meer dan 60.000.000 en drie honderd officieren. Ik heb verteld over Indië, het werk onder de noodlijdenden, onder de Toradja's, in de tehuizen en inrichtingen. Wij zijn maar een handjevol, maar ons Leger in Indië groeit! Ik dacht aan de woorden in het Evangelie van Mattheüs, handelende over Johannes den Dooper, die uitging in de woestijn, om de menschen, die daar door reisden, aan te sporen, zich te bekeeren van al wat slecht was, die hun vertelde, dat het Koninkrijk Gods nabij gekomen was, en hen ook wees op het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.

Zoo zal onze prediking zijn: als een stem des roependen in de woestijn.

Een melkboer, die in Engeland bekeerd was geworden, ging naar Australië en in zijn nieuwe vaderland sprak en getuigde hij van Christus. Hij hield bidstonden en spoorde de menschen aan tot bekeering. Velen werden gered.

Officiëren werden door Engeland gezonden. Ze gingen uit, onder het volk en predikten het evangelie. Zij waren: stemmen des roependen in de woestijn.

Dat was het begin. En nu zien wij dat groote machtige Leger. Laat ons voortgaan ook in Indië onze stemmen te gebruiken, in eenvoud de menschen te wijzen op het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.”

Met een verderen oproep tot meerdere toewijding en ook tot bekeering, eindigde de Kommandant zijn toespraak, en werd na het zingen van een koor de samenkomst gesloten met gebed.

Kommandant de Groot te Bandoeng verwelkomd.

Mevrouw de Groot dankte voor de vriendelijke woorden en alle goede wenschen en vertelde een en ander van haar ervaringen in Australië, van de hartelijke ontvangst daar door de officieren, en van de vele inrichtingen, die zij bezocht had.

De Kommandant gaf dadelijk zijn vreugde te kennen, dat hij weer terug was in Soerabaja en dankte eveneens voor de vriendelijke welkomstwoorden.

Hij gaf een kort verslag over zijn bevindingen in Australië, over het waardevolle werk, dat door de officieren van het Leger des Heils ook daar verricht wordt en over den geest van eenvoud, die hem daar zoo getroffen heeft.

Het was een goede avond en door de geestdrift en het enthousiasme van den Kommandant werden allen nog eens aangemoedigd om voort te gaan in den vaak moeilijken strijd, want in en door de kracht Gods is de overwinning zeker.

Den volgenden dag werd doorgereisd naar Bandoeng, waar de ontmoeting met heilsofficieren, makkers en vrienden eveneens zeer hartelijk was.

Natuurlijk was de Kommandant al heel spoedig weer op kantoor om weer de zaken ter hand te nemen.

Donderdagavond had de welkomstsamenkomst plaats. De Congreszaal was flink bezet. Toen de Kommandant en Mevrouw de Groot binnentraden, werden zij met luid applaus begroet.

Nadat als openingslied gezongen was: „Zielen voor God” gingen Mevrouw Brigadier Lebbink en Brigadier Palstra voor in het gebed. Daarna sprak Lt.-Kolonel Ridsdel een inleidend woord, waarna de gitaarbrigade zich deed hooren. Gelegenheid werd gegeven aan Brigadier Beckley, namens de vrouwelijke officieren en Majoor Strandlund, namens de mannelijke officieren, onze leiders een welkomstwoord toe te spreken.

Oogsttijd.

De Generaal in Scandinavië.

Noorwegen.

Niemand zou hebben kunnen vermoeden, dat de Generaal rechtstreeks van den trein, na een vermoeiende reis, zoo op het platform was gestapt. Het welkom haar gegeven was onbeschrijfelijk. Het was, alsof er aan het applaus geen eind kwam.

Het was reeds laat in den avond, maar voor meer dan een uur boeide zij haar toehoorders met een oproep, om zich geheel en al te wijden aan het ééne doel van het Leger: de verloornen tot God te brengen.

Na deze samenkomst wilde de Generaal ook nog de officieren in een besloten samenkomst toespreken. Dat dit zeer op prijs werd gesteld, was duidelijk te bemerken. De officieren hingen als 't ware aan de lippen van hun geliefde Leidster, terwijl zij tot hen sprak van haar zielsverlangen, dat het Leger des Heils zou zijn: één volk, met één doel voor oogen: de redding der wereld.

Zweden.

Evenals in andere plaatsen bevond zich ook te Stockholm een enorme schare heilssoldaten en anderen, die alles over hadden, om deze bijzondere samenkomsten van de Generaal te kunnen bijwonen.

Zondag was een grootsche dag. 's Morgens in de heiligingssamenkomst kwamen er 208 zielen, om een nieuwe toewijding te maken. De middag was voor de jongelieden en duidelijk was 't te zien, hoe groot een plaats de jeugd inneemt in het hart van onze Leidster en hoe zij dit aanvoelt en waardeert.

De verlossingssamenkomst begon om 5 uur en duurde tot even over acht. Hier ook werd de kracht Gods geopenbaard en 122 zielen zochten verlossing van de zonde.

De dag was echter hiermede niet geëindigd. De Generaal had beloofd voor de jongere menschen een bijzondere samenkomst te houden en om 9.30 bevond zij zich in de Blaisieholme kerk, waar 1500 jongelui vergaderd

waren, tintelend van geestdrift en leven.

De nabadstond was in vollen gang, 100 jongelieden waren tot den Heer gekomen, toen de boodschap kwam, dat men ergens anders op de Generaal wachtte en zij moest zich daarheen begeben, maar beloofde tot de jonge garde terug te keeren.

Toen de bijzondere vergadering was afgelopen, spoedde zij zich terug en met hart en ziel gaf zij zich wederom.

Tegen middernacht eindigde deze buitengewone samenkomst en bijna 300 was het aantal, dat de goede keuze deed, volgeling van Jezus te worden.

De overige samenkomsten waren eveneens rijklijk gezegend.

Finland.

Toen de Generaal te Helsingfors arriveerde, werd zij begroet o.m. door een muziekkorps, dat de melodie speelde: „Er is vreugde in het Leger des Heils” en inderdaad voerde blijdschap den boventoon.

De eerste samenkomst op Finschen bodem werd in een prachtige zaal gehouden. Toen de Generaal daar binnentrad waren alle 6000 zitplaatsen bezet en duizenden menschen stonden. Die aanblik was onvergetelijk.

De Vrijdag was bestemd voor Officiersmeetings en de Zaterdag voor samenkomsten voor officieren, plaatselijke officieren en soldaten.

Zondagmiddag was een enorme schare menschen bijeen voor een openluchtsamenkomst, niet minder dan 10.000; het meest indrukwekkende van deze meeting was, dat vele van de toehoorders aan de uitnoodiging gehoor gaven, zich tot God te bekeeren en in 't openbaar aan de zondaarsbank neerknielden.

In de laatste samenkomst in Finland werd eveneens de kracht van Gods Geest geopenbaard en zielen kwamen tot den Heer.

In het geheel waren er 813, die gedurende deze congressamenkomsten den Heer zochten. Eere zij God!

EERSTE OOGST IN MEDAN KORPS.

De eerste oogst, van welken aard dan ook, is altijd een reden tot buitengewone vreugde. Wanneer jaren lang op éézelfde plaats is gezaaid, gewerkt en geoogst, weet men ongeveer wat er te verwachten valt, maar wanneer op een nieuw terrein begonnen wordt is men vol spanning om te zien wat de resultaten daarvan zullen zijn.

Zoo zullen ongeveer de gevoelens geweest zijn van Kapiteine van Lith, toen zij door den Kommandant werd aangesteld het geestelijk werk onder Chineezen in Medan te beginnen.

Na een jaar daar gewerkt te hebben is zij weer terug in Bandoeng en het deed ons goed haar getuigenis te hooren. Zij vertelde van de vele zegeningen die de Heer haar in haar werk te Medan had gegeven en van de groote vreugde die haar hart vervulde, toen na enkele weken van haar zijn daar, de eerste ziel tot bekeering kwam, een veel belovend jongeman. Zij zag in hem een flinke medearbeider, die anderen zou helpen winnen. Een maand daarna echter ontving de Kapiteine bericht, dat de jonge bekeerling een ongeluk had gekregen en in het ziekenhuis was opgenomen. Zij bezocht hem en zag dat zijn einde nabij was. Kort daarna nam de Heer hem tot Zich. Het waarom hier was moeilijk te begrijpen. Maar de Kapiteine streed in het geloof voort, de Heer gaf haar andere zielen en kort voor haar vertrek, bij een bezoek van den Kommandant aan Medan, werd het eerste drietal makkers van het korps door hem tot heilsofdaat ingezegend; later heeft Majoor Bridon de inzegening geleid van nog drie makkers.

Er zijn thans ongeveer 25 bekeerlingen,

De eerste bekeerlingen v/h korps te Medan.

waaronder 3 vrouwen. Het duurde lang voor de eerste vrouw dezen stap wilde nemen, maar nu de overwinning behaald is gelooven wij dat meer zullen volgen.

Kort geleden is de gezinsbond opgericht en telt reeds een aardig aantal leden.

Van groot belang is het werk onder de jeugd. Een 25-tal meisjes bezoekt geregeld de kindersamenkomsten. 60 zijn lid van den Liefdebond.

Wij danken God voor dezen oogst en bidden, dat dit werk ook onder Kapiteine Hillbolling, die thans daarvoor is aangesteld, steeds groter en bestendiger zal worden en dat nog vele schooven voor het hemelsch Oogstfeest zullen worden binnengehaald tot eere van Hem, Die Zijn leven gaf, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

TE W BEVEL TOT EEN EVANGELI

Ziende, dat de Bevelhebbers der Leger des Heils strijdmachten, werkzaam in de negentig landen en koloniën, waarin onze Bloed en Vuurvlag ontplooid is, mij zekere berichten hebben doen toekomen, daartoe strekkende dat de Overste van de macht der lucht, de Vader der leugen, de Koning der onderwereld, absoluut in gebreke gebleven is Zijn belofte gestand te doen ten opzichte van de verklaring, door hem aan onze eerste ouders gedaan:

„En de slang zeide..... gijlieden zult den dood niet sterven, maar God weet, dat ten dage als gij daarvan eet, zoo zullen uwe oogen geopend worden en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.”
Gen. 3:4,5.

En Ziende, dat hij bij herhaling de arme misleide zondeslaven, die hij gevangen houdt, gepaaid heeft met beloften van vrede, voorspoed, geluk en bescherming voor alle kwaad, ja tegen den dood, en hen even zoovele malen teleurgesteld heeft:

„De oude slang, welke genaamd wordt duivel en Satan, die de geheele wereld verleidt.....” Openb. 12:9.

En Ziende, dat bij het vergeefs en hopeloos gehoor geven aan diens inblazingen, deze slaven der zonde zoo schandelijk bedrogen, in ketenen geklonken en meedoogenloos meegesleurd zijn geworden van de paden der gerechtigheid, deugd, eerlijkheid, ingetogenheid en waarheid:

„Hij voedt zich met asch; het bedrogen hart heeft hem ter zijden afgeleid, zoodat hij zijne ziel niet redden kan.” Jes. 44:20.

En Ziende, dat de beloften dezer gezegde verklaring geschonden hebbende, hij inplaats daarvan onder het mom van Wereldschgezindheid, Hoogmoed, Vermaak en andere bedwelmende lokmiddelen, duizenden kostbare zielen, voor wier behoudenis de Zone Gods op Golgotha Zijn bloed vergoot, verraden, verstrikt en ten verderve gebracht heeft:

„Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen; die was een menschenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven, want geen waarheid is in hem.” Joh. 8:44.

En Ziende, dat door de slaven en handlangers van den Booze voortdurend de laagste aanslagen gesmeed worden op onschuldige mannen, vrouwen en kinderen, waardoor dezen van hun goeden naam, deugd, hoop, geluk en den Hemel beroofd worden, en ze door ruw geweld, dan wel door valsche voorspiegelingen misleid, ten val gebracht, tot dronkenschap, landlooperij of ontucht vervallen, brengende daarmede al de jammer, ellende en wanhoop van gebroken harten, verwoest huiselijk geluk en een vroegtijdigen dood over arme, hulpelooze, onbeschermd kindertjes en goedgehartige vrouwen en ouders, wordende die slaven en handlangers zelve voortgedreven om aanstonds de gevangenen en krankzinnigengestichten te bevolken of als zelfmoordenaar ten grave te dalen:

„Den goddelooze zullen zijne ongerechtigheden vangen, en met de banden zijner zonden zal hij vastgehouden worden.” Spr. 5:22.

En Ziende, verder, dat onder mijne aandacht gebracht is dat deze gruweldaden, afschuwelijk als ze zijn, in aantal en gewelddadigheid toenemen, waardoor de gemeente Gods van haar lidmaten verliest en soldaten van het Leger des Heeren tot desertie verlost worden en van het beste en schoonste onder de wonder- en liefdewerken van een Alwijzen Schepper soms bedorven en verdorven wordt, de vredeboden smaatheid aangedaan en de Zone Gods opnieuw gekruisigd en den Hemel paarden ontroofd worden, gekocht door het Lam van Golgotha tot versiering van Zijn Koninklijken diadeem:

„De vergaderingen der tirannen zoeken mijne ziel; en zij stellen U niet voor hunne oogen.” Ps. 86:14.

En Ziende, dat ik er op gewezen ben geworden, dat in reine onschuld geboren kindertjes met hun heldere kijkertjes en een lachje op de lippen, die rechtens Gode toebehooren, in hun jeugdige onschuld worden opgeleid voor den dienst van de zonde en Satan door goddelooze, wereldschgezinde ouders, die zelve bedrogen door de listige omleidingen van Koning Beëlzebub en onbewust van hun eigen gevaar en dat van hun kroost, hen maar laten opgroeien om straks het loon der smart en schande te ontvangen, God en hun ouders te vloeken en in hun zonden te sterven:

Want zoo wat de mensch zaait, dat zal hij ook maaien.” Gal. 6:7.

En Ziende, dat — en dit overtreft in ernst al de hiervoor genoemde overwegingen, dewijl het ten grondslag ligt aan alle kwaad dat de mensch over zichzelf gebracht heeft — de Booze der wereld verlost heeft tot ontrouw aan zijn Schepper, met het gevolg dat God wordt gelasterd, Zijn Genade versmaad, op Zijn Woord geen acht geslagen en getracht wordt Zijn Majesteit te doen ondergaan:

„Weet dan en ziet, dat het kwaad en bitter is, dat gij den Heere, uwen God, verlaat en Mijne vreeze niet bij u is, spreekt de Heere, de God der heirscharen.” Jer. 2:19.

En Ziende, dat overal menschenharten gevonden worden, die een vergeefschen strijd voeren tegen de wervelwinden van teleurstelling, eenzaamheid, verlies, woordbreuk, verontruste gewetens enz.:

„IJdelheid der ijdelheden; het is al ijdelheid.” Pred. 1:2.

A P E N !

NIEUW OFFENSIEF

VOOR

DE WERELD VOOR GOD VELDTOCHT.

GENERAAL EVANGELINE BOOTH.

En Ziende, dat in de golven dier onbegrensde zee van leed, als natuurlijk en rechtstreeksch gevolg van de zonde, duizenden zielen ondergaan om nooit weer te verrijzen :

„Daar roepen zij; maar Hij antwoordt niet.” Job. 35 : 12.

En Ziende, dat het mij gebleken is dat er allerwegen naar God hongerende harten zijn en er een ziele dorst is naar de onvergankelijke waarheid, gelast ik, Evangeline Booth, Generaal van het Leger des Heils, in naam van God den Vader, den rechtmatigen Koning en Heerscher van het Heelal, en in naam van Jezus Christus, Zijn Zoon, „Die de zonde der wereld wegneemt”, en Wiens dienstmaagd en soldate ik ben; en met de genadige hulp en bijstand van den Heiligen Geest een Nieuw Offensief desperater en volhardender dan ooit voorheen, tegen de vereenigde machten der duisternis onder aanvoering van den grooten Bedrieger, Koning Beëlzebub.

„Alzoo zegt de Heere tot ulieden: Vreest gijlieden niet, en wordt niet ontzet van wege deze groote menigte; want de strijd is niet uwe, maar Godes.” 2 Kron. 20 : 15.

Mits deze wordt dus aan de strijdmachten van het Leger des Heils opdracht gegeven tot het openen van een bijzonderen, intensieven Veldtocht tot eer van God en voor de redding van zondaren. Deze, voortgezet tot 31 December 1936, zal bekend staan als

DE WERELD VOOR GOD VELDTOCHT

Voor dezen grooten aanval verzoek ik om de gebeden, de sympathie en medewerking van allen die God en hunnen naaste liefhebben, van allen die de zonde haten en een afschuw hebben van het kwade, teneinde behulpzaam te zijn bij het bewerkstelligen en verkrijgen van een groote, wereldwijde godsdienstige opwekking :

„Wie den Heere toebehoort, kome tot mij.” Ex. 32 : 26.

En Vooral, dring ik er bij een iegelijk die Hem kent en liefheeft op aan om met alle mogelijke middelen de wereld de kracht des Almachtigen Gods tot verlossing van de zonde te toonen.

„Hij kan volkomenlijk zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzoo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.” Hebr. 7 : 25.

Hoofddoel van dezen Veldtocht is de uitroeiing van allerlei kwaad, dat uit de zonde voortvloeit, zooals hebzucht, onzedelijkheid, dobbelspel, laster, kwaadaardigheid, haat, moord, diefstal, huichelarij, afgunst, lafhartigheid, modezucht, hoogmoed, bedrog, gierigheid, zelfzucht, leugen en kortom elke vijand van God en de menschheid :

„Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.” 1 Joh. 3 : 8.

Met dit doel voor oogen, gebied ik elk Officier, Soldaat en Recruit van het Leger des Heils over de gansche wereld in het gelid te treden van onze wereldwijde strijdmacht. Voorwaarts ! De Wereld voor God !

„Wij zullen juichen over Uw heil en de vaandelen opsteken in den Naam onzes Gods.” Ps. 20 : 6.

EVANGELINE BOOTH.

Mevrouw Kommandant de Groot vertelt van haar indrukken van Australië.

Wanneer men een land voor de eerste maal bezoekt, is dat altijd een bezieling, en de indruk opgedaan, een onvergetelijke.

Het zou te veel tijd nemen in bijzonderheden te treden over het veelzijdige natuurschoon van Australië, het land met zijn uitgestrekte vlakten, waar de schapen bij duizenden grazen en groote groepen gomboomen de aandacht trekken.

Ook te vertellen van alles, wat wij zagen in de indrukwekkende, groote steden, zooals Melbourne, Sydney en Brisbane, zou ongetwijfeld zeer interessant zijn.

Met een enkel woord wil ik ook noemen den goeden naam, welke de K.P.M. in Australië heeft. Waar wij kwamen, sprak men met den meesten lof en waardeering van deze Maatschappij.

Wat echter den diepsten indruk op mij maakte gedurende den korten tijd, dien wij hadden om kennis te maken met het Legerwerk, was de machtige organisatie en de groote invloed, welke deze verspreidt. Elke tak van arbeid was vertegenwoordigd en daar-

achter als steunkracht het toegewijde leven van mannen en vrouwen, die arbeiden met liefde en ijver.

In Brisbane zag ik een mooi monument, gewijd aan soldaten, die in den laatsten oorlog gevallen zijn. Niet zoo imposant als dat te Melbourne, maar het heeft tot mijn ziel gesproken. Het was als een altaar gebouwd. 's Avonds als het donker is, ziet men vuur midten op het plein, want uit het altaar komt een vlam, die steeds blijft branden. Altijd, dag en nacht, als gedachtenis aan de mannen, die gevallen zijn in den grooten oorlog, hun leven gegeven hebben voor hun vaderland.

Zoo behoort in onze ziel te zijn : een vuur dat altijd brandt voor Jezus Christus, Die Zijn leven niet slechts gaf voor Zijn vaderland, maar voor onze zielen.

Ik heb God gebeden, dat in mijn hart dit vuur meer branden zal dan ooit.

Kommandant en Mevrouw Mackenzie, evenals Kommandant en Mevrouw Maxwell, waren uitermate vriendelijk voor ons. Wij danken God voor den zegen ontvangen door dit contact met hen en wij bidden, dat in Australië zoowel als in Nederlandsch-Indië het werk van ons Leger voort moge gaan, de menschheid te helpen en God te verheerlijken.

GODS OOGST IN ONS.

Twee vrouwen bezaten elk een klein stukje grond, dat niet zeer vruchtbaar leek te zijn. Zij plantten er wat bloemen, die gedurende eenige zomermaanden het oog streelden, en toen, tegen den winter, verwelkten en stierven. Een oude buurman, die hard moest werken om in zijn onderhoud te voorzien, vroeg op zekeren dag aan de beide vrouwen: „Waarom maakt ge niet wat meer van dat lapje grond?”

„Onmogelijk,” zeiden ze, „die grond is onvruchtbaar. De bloemen zijn mooi genoeg, zoolang ze duren, en het land kan niets beters opbrengen.”

„Indien ge uw grond aan mij wilt leenen,” zei de man, „dan zal ik u het tegendeel eens laten zien.”

De eene vrouw lachte spottend, maar de andere stemde toe, dat hij haar tuintje zou krijgen om er zijn krachten op te beproeven. Hij werkte hard, spitte, wiede en paste kunstmest toe. Met welk resultaat? Dat de eenmaal onvruchtbare grond groenten en vruchten in overvloed voortbracht, voldoende om den man te onderhouden en nog de huur te betalen aan de eigenares.

De oude buurman had tot de vrouwen kunnen zeggen: „Heft uw oogen op en aanschouwt het land; het is alreede wit om te oogsten,” want hij had gezien, wat de beide anderen niet gezien hadden — een overvloedige oogst in oogenschijnlijk armen bodem. De eene bezitster van het land kon de mogelijkheden niet zien; daarom weigerde ze er een proef mee te nemen. De andere vrouw werd daartoe wel bereid gevonden. Hoe

dwaas van die eerste vrouw? zegt ge. En toch — zijn er niet zeer velen, die evenals zij, niet begrijpen, dat zij in 't bezit zijn van de middelen om groote vruchtbaarheid te ontwikkelen, indien zij hun gaven op de juiste wijze benutten en den Heer des Oogstes toelaten Zijn plan met hun leven uit te werken?

Zijn er niet velen, die mede het gebrek aan arbeiders betreuen, niet verstaande, dat zij in zichzelf den oogst kunnen zien, welken de Meester reeds aanschouwd heeft? De „grond” — de onsterfelijke ziel — hoewel oogenschijnlijk onvruchtbaar wegens gemis aan talenten, gaven en krachten, kan verrijkt en ontwikkeld worden, zoodat hij de „vruchten des Geestes” voortbrengt.

„Heft uwe oogen op en aanschouwt —!” den mensch, het meest wondervolle van Gods schepping. Heeft de Schepper het werk Zijner handen zoo volmaakt gevormd, opdat het een versiering zou zijn op de aarde, of, evenals het onvruchtbare tuintje, slechts enkele bloemen zou voort brengen, die na eenigen tijd zouden verwelken? Neen, Hij rustte den mensch, naar Zijn Beeld geschapen, toe, opdat hij zich zou ontwikkelen en gebruikt worden in de handen van den God, Die hem schiep, als een trouw evenbeeld en navolger van den Grooten Landman, Wiens liefdevolle oogen de ongeziene mogelijkheden zagen en nog zien in Zijn schepselen; Die samenwerkte met God en Wiens leven den grootsten oogst opleverde, welken de wereld ooit gekend heeft.

Laten wij onzen levensakker in Zijn handen stellen!

OOGSTLIED.

Zaaiend in den morgen 't zaad van 's Heeren
(liefde,
Zaaiend op den middag en in 't avonduur;
Wanneer de oogsttijd aanbreekt, zullen we
(ons verblijden
Over volle schooven voor des hemels schuur.

Schooven brengen wij! o, dit maakt ons blij;
Voor het hemelsch Oogstfeest brengen schoo-
(ven wij.

Zaaiend in het zonlicht, zaaient in de scha-
(duw,
Niet bevreesd voor wolken of voor guren tijd!
Dra zal de oogsttijd daar zijn: na volbrach-
(ten arbeid
Brenge we onze schooven tot den Heer
(verblijd.

Oogstfeest in het Ooglijdershospitaal.

DE CHEF-SECRETARIS OP REIS

BLITAR.

Het was voor Blitar, het jongste takje van onzen Legerboom, iets heel bijzonders, dat een officier van het Hoofdkwartier, en wel de Chef-Secretaris, een samenkomst zou komen leiden.

Veel was gebeden, maar nog harder gewerkt, en toen enkele minuten voor zevenen, op Zaterdagavond 3 Augustus, de Kolonel, vergezeld van Kapitein Harding Young en Luitenant Soenarto, de eerepoort binnenreed, en zich door een laan van nationale en Legervlaggetjes en gekleurde lampions een weg baande tot de zaal, was de spanning zeer hoog. De belangstelling was zoo groot, dat de zaal stampvol liep en velen zich tevreden moesten stellen met een plaatsje buiten.

De samenkomst werd begonnen met het zingen van: „Mari kepada Jesoes tjeat” en de wijze, waarop dat geschiedde, gaf al dadelijk den indruk, dat de officieren, die hier gewerkt hebben, heel goed begrepen, hoe den Leger des Heilsgeest aan te kweken.

Na een bijzonder hartelijk woord van welkom van den korpsofficier, Kapitein Wattimena, en een getuigenis van Mevrouw Wattimena, sprak de Kolonel tot de aanwezigen over zijn vreugde, dat Blitar voortaan niet meer een buitenpost van Ngawi zou zijn, maar dat de Kommandant besloten had, hier een zelfstandig korps te vestigen. Hij spoorde de makkers aan, hun Officiëren terzijde te staan, opdat nog velen zouden besluiten, onzen Heiland in ons geliefd Leger te volgen en te dienen.

Met geestdrift zongen de aanwezigen als

hun getuigenis: „Ik ben een hemelburger,” waarna de Kolonel Gods Woord behandelde. Met aandacht werd geluisterd naar een oud, doch toch altijd weer nieuw verhaal, uit het leven van Christus, en de Kolonel, vertaald door Luitenant Soenarto, sprak door deze geschiedenis tot de harten der toehoorders, zoodat, toen de nabidstond begon, het niet te verwonderen was, dat velen voor Christus gewonnen werden.

God zegene de officieren, die hier te Blitar de kansen gezien en aangegrepen hebben.

Moge Gods koninkrijk ook op deze plaats worden uitgebreid.

T.H.Y.

MALANG.

Moedersdag is altijd een belangrijke dag geweest voor Malang, maar dit jaar in 't bijzonder, omdat Lt.-Kolonel Ridsdel de avondmeeting kwam leiden.

Ons zaaltje was „onbehaaglijk” vol, maar de ontvangen zegeningen beloonden ons voor al het ongerief.

Welke liefelijke herinneringen aan moeder werden opgeroepen, hoevelen van ons konden God danken voor één van Zijn beste gaven, een goede godvreezende moeder, hoevele van de aanwezige ouders betreurd verloren kansen om hun kinderen tot den Kindervriend te brengen, en, als resultaat van Moedersdag, werd het besluit genomen, voortaan geen tijd meer te verliezen, maar God de eereplaats in het gezinsleven te geven.

Met illustraties uit het Oude Testament en grepen uit zijn eigen leven, behandelde de Kolonel met vrucht zijn onderwerp.

Met het zingen van: „Vat, Heiland, bei mijn handen en leid mij voort”, werd de samenkomst gesloten, en wij gingen uiteen, velen diep onder den indruk, van hetgeen zij gehoord hadden. Wij gelooven, dat deze Moedersdag-samenkomst bijgedragen heeft tot de uitbreiding van het koninkrijk van Christus.

T. H. Y.

TOEREN.

Op den 4den Augustus, Moedersdag, werd 's morgens in het Ziekenhuis te Toeren een bijzondere samenkomst gehouden, onder leiding van Lt.-Kolonel Ridsdel, bijgestaan door de officieren, die in het Ziekenhuis werken.

De bijeenkomst werd bijgewoond door een 100-tal menschen. Nadat het eerste lied gezongen was, heette Majoor Palm den Kolonel namens al de aanwezigen hartelijk welkom.

Vervolgens gaf Majoor Petterson haar getuigenis. De Kolonel sprak daarna naar aanleiding van enkele Bijbelteksten, welke vele goede lessen bevatten. 10 Makkers werden ingezegend tot heilssoldaat, en een Chineesche broeder bevorderd tot recruut.

Deze zegenrijke meeting werd met een lied en gebed gesloten.

Heilssoldaat.

Radio-uitzending van het Leger des Heils,

over alle West-Java zenders der N.I.R.O.M.

Maandag 2 Sept. Ochtendwijding, 11.30-11.45.

Dinsdag 17 Sept. Avondwijding 20.30-20.50.

Vrijdag 20 Sept. Ziekenurtje 12. -12.15.

GELOOFSERVARING.

„Mijn Heere en mijn God!”

Johannes 20:28.

Neen, ik wil niet de zoo bekende geschiedenis van Thomas verhalen, ook is het niet mijn bedoeling om uw aandacht te vestigen op de opstanding van onzen Heiland of te vermelden hoe we door deze geschiedenis leeren. Liever doe ik u vertoeven, stilstaan, en wil u onderhouden over het groote en heerlijke van de ervaring, welke Thomas deelachtig was, toen hij deze woorden uitsprak.

Zeker, er is veel dat ons kan bezighouden en ook werkelijk onze aandacht vraagt, doch het kostelijkste is toch wel als we tot dezen uitroep komen: „Mijn Heere en mijn God!”

We zien hier dan een man voor ons, die wel gaarne volkomen zou willen gelooven, doch daartoe het vermogen miste. Zeer ten onrechte gaf men Thomas den naam van ongelovige, zooals hij dan ook over de gansche wereld bekend is geworden. Integendeel, hij was juist iemand, die gaarne wilde gelooven, doch zooveel bezwaren had, dat hij, in een oogenblik van vertwijfeling en teleurstelling, alles op zij had gezet en het ongelooft boventoon deed voeren. Hij KON niet meer gelooven, althans dat meende hij.

Hij was immers een geroepene des Heeren! Had niet het oog des Heeren zich op hem gevestigd, en daar, in dat eertijds zoo duistere gemoed, heerlijke lichtstralen geworpen en alles zoo geheel anders gemaakt.

Zijn verstand was verlicht geworden door de kracht der Waarheid, zijn hart was meer en meer voor Jezus gestemd, ja, aan Jezus verbonden met onlosmakelijke banden zooals ook bliken zal; met Jezus vervuld, want Hij nam de eerste plaats in, in dat hart. Niets kon meer een scheiding maken, niets anders kon hem meer bekoren, geheel zijn leven zou gewijd zijn aan dit eene machtige Ideaal, wat hem geheel in bezit nam: „Jezus, heerschende als Koning op deze aarde en in ieders hart!”

Door den invloed des Heeren was hij geheel en al uit den dood in het Leven overgegaan. De vurige Petrus had eens in aller naam gezegd: „Wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon des Levenden Gods!” Hartgrondig had ook hij daarmede ingestemd en zijn innigste wensch scheen dan ook spoedig in vervulling te gaan, want allerwegen vroeg men de hulp en den raad des Heeren.

Van nature somber en zwaarmoedig van karakter zag hij echter altijd een groote rij van moeilijkheden en bezwaren, die een donkere schaduw op zijn geestelijk leven wierp.

Nu, alleen zijnde, afgezonderd van de anderen, strijdt hij een moeilijken strijd. Zoo gaarne zou hij volkomen willen gelooven in dat, wat hem verteld was geworden, maar dat was toch wel wat te wonderlijk. Met eigen oogen had hij aanschouwd hoe de Meester den geest had gegeven.

„Neen!” en met geweld rukt hij zich weer uit die overpeinzingen los, „dat kan niet.” toch „als het nu eens waar was.” Eindelijk laat hij zich overreden om mee te gaan naar de opperzaal en daar den bidstond bij te wonen. Och, als hij het nu maar kon begrijpen, dat de Heere was opgestaan, de anderen spraken er met zulk een zekerheid over. Zijn gedachtengang was zoo verward, dat hij onmogelijk den loop der gebeurtenissen kon vatten. Hij durft niet te gelooven, ofschoon hij toch, o, zoo vaak, groote wonderen van den Heere had aanschouwd. Maar neen, dit kon niet waar zijn. Thomas ging zelfs zoo ver, dat hij de ooggetuigen niet wilde gelooven, wat toch wel redelijk was.

Maar nu was het Gods tijd geworden en de Heere Zelf zou hem volkomen overtuigen.

Ziet, zooals reeds eerder was gebeurd, was Jezus, de Opgestane, op een onverklaarbare wijze binnengekomen en het is bekend hoe de Heere Zich aan hem openbaarde.

* * *

Juist als wij alles hebben opgegeven, geen hoop meer hebben, ons geloof bezwijkt, dan komt Jezus, dan is het Gods tijd! Hij kent de diepste roerselen van ons hart. Schuilhoeken, waar onze blikken niet in doordrin-

gen, zijn voor Hem niet verborgen en Hij weet op den juisten tijd onze krachten te vernieuwen.

Alles was Gods werk. Zeker, de anderen hadden wel getuigd: „Wij hebben den Heere gezien!” maar dat was niet voldoende.

Merkt op, de twijfel was nu weg en de volkomene vrede was nu zijn deel geworden door Gods genade. Meer dan ooit in het verleden zag Thomas nu dat Jezus zijn Heere was en openlijk erkende hij dat en laten wij het ook maar herhalen: „Mijn Heere en mijn God!” Ja, dit moet de kracht van iedere ziel worden.

Welk een helder inzicht heeft deze overtuiging gewekt en de uitkomst is nog heerlijker, want een zalige vreugde en vrede doorstromen zijn gemoed.

Nu is er niets meer wat hem de verzekerdheid kan ontnemen of aan het wankelen brengen. Het geloof heeft gesproken en dat geloof zegt: „Mijn Heiland

Welk een machtig wapen in de hand van den Christen en welk een heerlijke zegen; de grootste zegen!

Welnu mijn vriend, gij die dit alles hebt gevolgd, dit moet gij op uzelf toepassen en voor uzelf aannemen, wilt gij de kracht des geloofs ervaren. Door dat geloof kunt ge klimmen op de Heiligheidsladder en dan meer genieten van des Heeren aanschijn.

Is dat zaad van ongelooft ook aanwezig in uw hart, volg dan het voorbeeld van Thomas en blik door dat waas van ongelooft heen naar Christus; roep Hem aan en de uitkomst zal wonderbaar zijn.

Ga op uw knieën en sta niet eerder weer op dan met de overwinning in uw hart; worstel om die overwinning en ge zult door het geloof overwinnaar zijn.

Ja, ik wil op U slechts bouwen;
Dan zal 'k overwinnaar zijn;
Gansch aan U mij toevertrouwen!
Ik ben d'Uwe, Gij zijt mijn!

T. Luitjes, Kapitein.

WAT ZAAIT GIJ?

Zaai een daad en ge zult een gewoonte oogsten;
Zaai een gewoonte en ge zult een karakter oogsten;
Zaai een karakter en ge zult een bestemming oogsten.

Wat zal uw oogst zijn?

Moedersdagviering.

Soerabaja II en III.

Moedersdag! Een dag, waarop men meer dan ooit behoefte heeft, goed te zijn voor haar, die ons grootgebracht en gevormd heeft, wier liefde en geduld nooit te kort schoof.

Dat gevoel was ook merkbaar bij de kinderen van onze Zondagsschool, toen ze naar huis gingen, trotsch op hun kaartje en de witte bloem, die ze aan moeder mochten geven, met een extra-vermaning om haar een stevige omhelzing te geven.

Korps III maakte in de morgensamenkomst een prettigen indruk, doordat makkers en vrienden allen met een witte bloem getooid waren. God was merkbaar in ons midden.

Ook des avonds werd hier een samenkomst gehouden, onder leiding van den korpsofficier, terwijl Korps II onder bevel stond van majoor en mevrouw Brandt. Met aandacht werd geluisterd naar de boodschap van verlossing.

Adjudante Carpenter, soldaat van Korps II en penningmeesteresse van den Gezinsbond, zou dien dag afscheid nemen voor haar vertrek naar Europa. Wie in Soerabaja kent adj. Carpenter niet, vooral onder de armen. 6 Jaar ruim werkte ze in de polikliniek te Wonokromo en Boeboetan. De Chineesche makkers zonden haar als teken van waardeering en liefde een mandje mooie, witte bloemen. God zegene haar en geve haar een heerlijk verlof.

Deze dag eindigde met zielen aan het kruis. God spreekt tot de zielen, zoowel in de zaal als in de openluchtsamenkomsten.

Een Javaansche broeder, die daar eens luisterde, kwam zoo onder den invloed van Gods Geest, dat hij den nacht daarop niet slapen kon. Ten einde raad kwam hij tot ons om meer licht aangaande de dingen, Gods koninkrijk betreffende. Zondag j.l. is hij tot verlossing gekomen.

„Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen.”

Toea Tomolangko.

* * *

Bandoeng I.

Evenals in andere plaatsen in ons territorie hebben wij ook in Bandoeng I op passende wijze Moedersdag gevierd. De samenkomsten stonden onder leiding van Mevrouw Lt.-Kolonel Ridsdel, bijgestaan door een aantal Officiërsvrouwen.

Bij het naderen der zaal werden wij aangenaam getroffen door de kinderen van de Zondagsschool, die allen met een mooie bloem en kaartje voor moeder, zich zoo spoedig mogelijk huiswaarts begaven.

Vriendelijke handen hadden gezorgd voor prachtige bloemen, die een feestelijken indruk maakte voor dien dag.

Als bijzonderheid hadden wij ook de opdracht van Henry Edward, den jongsten zoon van de Adjudants Steen, terwijl hiervoor de kinderen van het kinderhuis een toepasselijk lied zongen.

De Officiëren, die deel namen, hadden allen een goed woord te zeggen over moeder, en de Bijbeltoespraak van Mevrouw Majoor Johansson was treffend.

Het lied, gezongen door de moeders, maakte diepen indruk.

Was er 's morgens een flinke schare aanwezig, 's avonds wachtte ons een goed gevulde zaal.

Terwijl in den morgen de dochters een gelegenheid hadden iets over moeder te zeggen, hadden 's avonds de zonen een kans en met dankbaarheid en liefde voor een goede moeder spraken Majors Strandlund en Rolfs en Envoy Minderhoud.

„Mijn zoon..... verlaat de leer uwer moeder niet” was het Bijbelwoord van Mevrouw Ridsdel. Een jongeman pas uit Holland gekomen, werd door de toespraak zoo getroffen dat hij besloot voortaan den God zijner moeder te dienen.

Wij zien terug op een gezegenden dag.

B. R.

OFFICIEELE MEDEDELINGEN.

INTERNATIONAAL HOOFDKWARTIER.

Bevordering:
Kolonel Theodor Westergaard tot Lt.-Commissioneer.

Aanstellingen:
Commissioner W. H. Howard, Internationaal-Secretaris voor Europa, aangesteld als Territoriaal Kommandant voor Finland.
Commissioner K. Larsson, Territ. Kommandant voor Noorwegen, aangesteld als Territ. Kommandant voor Zweden.
Commissioner C. Rich, Territ. Kommandant voor Zweden, aangesteld als Britsch Commissioneer.
Lt. Commissioner Th. Westergaard, Territ. Kommandant voor Finland, aangesteld als Territ. Kommandant voor Noorwegen.

H. W. MAPP.
CHEF VAN DEN STAF.

TERRITORIAAL HOOFDKWARTIER.

Bevorderingen:

Tot Majoor:
Adjutant O. P. Roed. *

Tot Adjutant.
Kapitein M. M. Brouwer.
Kapitein M. Roengka. *
Kapitein J. A. Schot.
Kapitein A. Weers.
Kapitein A. Wattimena. *

Tot Kapitein.
Kdt.-Kapitein S. Baastö. *
Luitenant B. Saito. *
Luitenant Jatimin.

Tot Luitenant.
Kdt.-Luit. E. Boe.
Kdt.-Luit. J. B. Lapi.
Kdt.-Luit. J. Lingahira.
Kdt.-Luit. A. Hariawang.
Kdt.-Luit. R. Misatia.
Kdt.-Luit. M. H. Tawaang.
Kdt.-Luit. B. Poa.
Kdt.-Luit. A. Palenewen.
Kdt.-Luit. Soehoed.

Overplaatsingen.

Majoor M. Harvey, naar Semarang, Boegan-gan.
Majoor E. Ingham, naar Semarang, Huize „Elim” (In bevel).
Majoor A. R. Kyle, naar Ambon (In bevel).
Adjutant A. Wuite, naar Koendoer.
Adjutant M. W. Karrenbeld, naar Semarang, Ooglijdershospitaal.
Kapitein J. E. v. Lith, naar Hoofdkwartier, Bandoeng.
Kapitein E. C. Lopulisa, naar Ambon (Assistent).
Kapitein P. Palasongoe naar Wawoegaga. (Mid. Celebes).
Luit. Bhe Kee Kwan, naar Djokja, Militair Tehuis (Assistent).
Luit. Soehoed naar Toeren (Assistent).
Luit. Soenarto naar Pekalongan (Assistent).
Luit. J. Obelafoe naar Pekalongan (tijd. ass.).
Luitenant B. Kasoemba naar Malino. (Mid. Celebes).
Luitenant J. Lapi naar Bora. (Mid. Celebes).
Luitenant P. Telaoembanoea naar Solo.

J. W. DE GROOT
Kommandant.

Bandoeng 23 Augustus 1935.

BEVORDERD TOT HEERLIJKHEID.

Commissioner Robert Hoggard.

Van het Internationaal Hoofdkwartier te Londen ontving de Kommandant bericht van het overlijden van een van de oudstrijders, Commissioner Robert Hoggard, die in 1880 officier werd.

De Commissioner bekleedde verschillende belangrijke aanstellingen in het Britsche Territorie en in 1908 opende hij het Legerwerk in Korea.

Daarna was hij Territoriaal Kommandant achtereenvolgens voor Schotland, Zuid-Afrika, Nieuw-Zeeland en Canada West.

Dit verlies is zeer zwaar voor Mevrouw Commissioner Hoggard, temeer, waar zij zelf, tengevolge van een auto ongeluk, ernstig ziek is geweest.

Moge de Heer haar en de andere familieleden troosten en schragen.

Adjudante J. M. van Straaten.

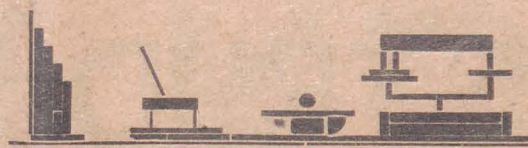
Adjudante van Straaten was een van de vrouwen, die zich overal bemind maakte door haar bereidwilligheid om te dienen.

In Nederlandsch-Indië, waar zij van 1910 tot 1921 als zendingsofficier werkte, was zij tot grooten zegen voor vele meisjes en kinderen in onze tehuizen.

Haar gedachtenis zal ons steeds in liefelijke en dankbare herinnering bijblijven.

AANTEKENINGEN VAN DEN CHEF-SECRETARIS.

Lt. Kolonel D. S. Ridsdel.

„Nog zijn de velden wit voor d' oogst
En wachten slechts op 's maaiers hand;
Hoor 's Heeren stem; Hij roept ook u!
Gehoorzaam! word Zijn afgezant!”
L.d.H. Liederenboek.

Kommandant en Mevrouw de Groot.

Sedert onze laatste uitgave is onze Leider met Mevrouw de Groot weer van verlof in Australië teruggekeerd — vol nieuwe kracht en werklust.

Vroeg in den morgen reeds stond een aantal kameraden op de kade te Tandjong Perak. Ook ik had het voorrecht daar te zijn, en terwijl de zon in al haar glorie rees, naderde de Nieuw-Zeeland langzaam de aanlegplaats. Weldra hadden wij den Kommandant in het zicht, die er uitzag, alsof hij blij was, weer thuis te zijn. De rapporten over de welkomstsamenkomsten zijn elders, op een andere pagina te vinden. Terwijl ik deze nootjes schrijf, houden Kommandant en Mevrouw de Groot de Conferentie-campagne te Malang; daarna volgt er één te Soerabaja.

Wij bidden Gods zegen af over deze vergaderingen. Dat Zijn stem door velen gehoord moge worden!

Bevorderingen.

Bij zijn terugkeer heeft de Kommandant een aantal kameraden bevorderd en bieden wij hun onze oprechte gelukwensen aan: Majoor en Mevrouw Roed, Adjudants Brouwer, Schot, Roengka, Weers en Wattimena en Kapiteins Baastö, Jatimin en Saito.

Siantar.

September zal ook de maand zijn, waarin wij Siantar (Sumatra) zullen openen. Adjutant en Mevrouw Hansen zijn door den Kommandant aangesteld om daar te beginnen, onder de Chineesche bevolking. Zoodra de plannen vasteren vorm krijgen, hopen wij nadere bijzonderheden hieromtrent te vermelden.

Buitenlandsch verlof.

Majoor Ingham is tegelijk met de Kommandants teruggekeerd van haar verlof in Australië, waar zij een heel goeden tijd heeft gehad. In het bijzonder vertelde zij ook, genoten te hebben en gezegend te zijn geworden in de samenkomsten, die door onze Generaal in Sydney geleid werden.

Adjudante Brouwer zal in het begin van de maand de reis aanvaarden naar Australië. Haar vader, Lt. Kolonel Brouwer, zal haar vergezellen. Tezamen hopen zij het grootste gedeelte van den tijd door te brengen bij de familie van wijlen Mevrouw Brouwer, die met verlangen hun komst tegemoet ziet. De Kolonel bezocht Australië in 1900 toen hij op Java gestationneerd was. Wij wenschen hun een voorspoedige reis en een prettig verblijf daar toe.

KALENDER VOOR 1936.

Twee Toradja heilssoldaten van Midden-Celebes.

Men ziet hier afgedrukt een reproductie van het schild van den Leger des Heils-scheurkalender. Het fraaie schild, in vierkleurendruk vervaardigd, stelt voor een afbeelding van twee Toradja-heilssoldaten.

De inhoud van dezen Bijbelschen scheurkalender is interessant, stichtelijk en leerzaam.

Dit jaar is de kalender geheel samengesteld, gedrukt en vervaardigd in Nederlandsch-Indië, een waardig product van Nederlandsch-Indisch fabrikaat en kan vanaf heden besteld en verkregen worden bij alle afdelingen van het Leger des Heils en aan het Handelsdepartement, Javastraat 16, Bandoeng.

De prijs is slechts f 1.—.

Ook een aantal Kadet — Luitenants werd tot Luitenant bevorderd.

In den Oosthoek.

Het was mij een groote vreugde om een weekend door te brengen met Kapitein Young in Blitar en Malang. Het nieuwe korps in Blitar is vol leven. Wij hadden een volgepakte zaal; een aantal zielen kwam aan het einde der samenkomst aan de zondaarsbank. Tevens waren er schikkingen getroffen, om een bezoek te brengen aan de Majors Palm en Pettersson te Toeren en een samenkomst te houden met de vrienden en bewoners van de inrichting. Ook had ik het genoegen om enkele kameraden in te zegenen als soldaat.

Ambon.

In het begin van de maand hopen Majoor Kyle en Kapiteine Lopulisa zich in te schepen naar Ambon, waar de eerste post geopend zal worden. Reeds eenigen tijd hebben de makers daar samenkomsten gehouden in de hoop, dat de Kommandant Officiëren zou zenden. Wij zijn er zeker van, dat zij deze beslissing op prijs zullen stellen en zich scharen zullen om de Officiëren.

God zegene de Majoor en de Kapiteine. Wij wenschen haar Gods besten zegen toe en een goed geslaagde officieele opening van het werk.

Overplaatsingen.

In verband met het vertrek van Majoor Kyle naar Ambon, is Adjudante Karrenbeld aangesteld als administratrice van het Ooglijdershospitaal te Semarang. Majoor Ingham heeft tijdelijk het bevel overgenomen van Huize Elim, daar Adjudante Wuite voor de verpleging naar onze Leprozerie te Koendoer, in Zuid-Sumatra, gaat.

Gedurende de afgelopen maand heeft Majoor Harvey haar nieuwe aanstelling op de Kolonie voor behoeftige inlanders te Boegangan aanvaard. Wij zijn er zeker van, dat zij tot groote hulp zal zijn voor de Adjudants Poutiainen en een zegen zal verspreiden op de Kolonie.

Versterkingen.

Er zijn weer nieuwe versterkingen onderweg. Van het I.H.K. vernamen wij, dat Luitenant Soeting en Luitenant Van der Made met de Marnix uit Nederland zijn vertrokken en wij haar begin September in Priok mogen verwachten. Wij heeten onze zusters hartelijk welkom in Nederlandsch-Indië.

Van de West.

In een schrijven aan den Kommandant meldt Adjutant Beunders, dat hij en zijn vrouw zijn aangesteld voor de West en dat

zij met hun zoon Jan naar Curaçao gaan, om de Kapiteins Gladpootjes te vervangen, die naar Nederland zijn vertrokken voor hun Europeesch verlof. Mevrouw Kapitein Gladpootjes is een zuster van Mevrouw Brigadier Lebbink, en heeft met haar man een prachtig werk gedaan onder de Hollandsche zee-lieden in Curaçao.

Naar Nederland.

De vader van Kapiteine Kuneken is reeds langen tijd ernstig ziek en heeft meermalen gevraagd om zijn dochter nogeens te mogen zien, voor hij heengaat. Aangezien het toch de tijd was voor de Kapiteine om met verlof te gaan, heeft de Kommandant schikkingen getroffen, dat zij op 18 September a.s. met de Marnix van Priok zal afreizen. Wij hopen van harte, dat zij een goede reis zal hebben en haar vader nog zal weerzien.

Uit Engeland.

Van het Internationaal Hoofdkwartier ontvingen wij bericht, dat de Adjudants Wilson en Robinson en de Kapiteins ter Telgte en Mathews in goeden welstand in Engeland zijn aangekomen. Zij zagen er best uit en blijkbaar had de reis hun allen veel goed gedaan.

Onze zieken.

Verscheidene van onze makkers zijn ongesteld geweest, waar zeker het weer van de laatste maanden veel toe heeft bijgedragen.

Het spijt ons te moeten melden, dat Mevrouw Ridsdel minder goed is geweest en het zal nog wel enkele weken duren, voordat zij weer deel kan nemen aan den strijd.

Het doet ons echter genoeg te vernemen, dat Mevrouw Adjutant Gerth nu weer iets vooruitgaat, hoewel zij nog erg zwak is.

Ook kregen wij berichten uit Canada van Adjutant en Mevrouw Mephram, dat zij beiden niet zoo goed in orde waren. Mevrouw Mephram heeft een operatie moeten ondergaan met het resultaat, dat hun enkele weken langer buitenlandsch verlof is toegestaan. Wij hopen, dat de Adjudants weer spoedig geheel en al beter zullen zijn en wij hen en hun kinderen weer in ons midden terug mogen zien.

Huwelijksklokken.

Voor de Kapiteins Boschma en Balt zullen op den 20sten September de huwelijksklokken luiden in Manado. De inzegening zal geleid worden door Majoor Rosenlund, de Officier in bevel van de Noord-Celebes-Divisie. Wij wenschen onzen makkers Gods besten zegen toe.

Een dringend verzoek.

Adjutant Ramaker heeft een verzoek gedaan om een paar zadels voor onze Zendingsofficieren, die soms dagen aaneen op tournee zijn in de bergen om hun verafgelegene posten in Midden-Celebes te bezoeken. Zijn er wellicht vrienden, die een goedbruikbaar zadel willen afstaan voor dit doel? Wees dan zoo goed even een briefkaartje te zenden aan Kommandant de Groot, Javastraat 16, Bandoeng.

Moedersdag.

Gedurende de afgelopen maand is in al onze posten „Moedersdag” gehouden. Uit de vele berichten, die ons reeds bereikten van Java, Sumatra, Midden-Celebes en de Minahassa, blijkt wel, dat de viering van dezen dag voor velen tot bijzonderen zegen is geweest. Het begint ook in onzen Archipel hoe langer hoe meer tot een algemeenen feestdag te worden.

Korpskadetten.

Van den T.J.L.S., Majoor Pearce, vernamen wij, dat voor den nieuwen Korpskadetten-cursus (2e halfjaar 1935) 34 nieuwe Korpskadetten zijn aangenomen, zoodat het totaal voor N.I. 229 bedraagt.

Jonge menschen tusschen 12 en 18 jaar, die bekeerd zijn en wenschen in aanmerking te komen voor het volgen van den eerstkomenden cursus, worden verzocht, zich te wenden tot hun Korps-Officiëren, die hun alle inlichtingen hieromtrent gaarne willen verstrekken. De nieuwe cursus begint 1 Januari 1936. Aanvragen behooren vóór 1 December 1935 ingezonden te worden.

LAATSTE BERICHT.

Wonderbaar gezegend begin van de Conferentie te Malang. Zaterdagavond, 17 Augustus, Concordia zaal geheel gevuld. Gods Geest op bijzondere wijze geopenbaard. De eerste ziel opent den weg voor zeven anderen op Zondagmorgen. Wij gelooven voor groote dingen.

Een bekeeringsgeschiedenis.

Gedurende de laatste maanden zag men vaak een ouden Israëliet langzaam heen en weer loopen langs de plaats, waar de openluchtsamenkomst gehouden werd. Het had er den schijn van, alsof hij geen belangstelde in het gesprokene, ofschoon hij in werkelijkheid alles in zich opnam. Hiervan getuigen zijn eigen woorden:

„Mijn hart schreide naar Jezus, iederen keer, dat ik van Hem en Zijn liefde hoorde.”

Niemand zou ooit dergelijke gevoelens vermoed hebben achter dat oogenschijnlijk onbewogen uiterlijk.

Op een Zondagavond had hij het gewaagd buiten de Legerzaal te gaan luisteren naar de boodschap, welke door de luidspreker duidelijk op straat verstaanbaar was. Hij was na enkele oogenblikken naar binnengegaan en had dicht bij de deur plaatsgenomen.

De spreker liet verschillende tafereelen aan het oog voorbijgaan uit zijn vaderland Palestina: Jeruzalem, de deur tot de schaapskooi, Bethesda met de vijf zalen, waarin een groote menigte van zieken, blinden, kreupelen, verdorden wachtte op de beroering des waters; Jezus, Zich een weg banend door de scharen, ten slotte staand bij een zieke, die daar 38 jaar gelegen had, de vraag van den Heiland: „Wilt gij gezond worden?” het antwoord van den kranke, het bevel van den Heer: „Sta op, neem uw bedden op, en wandel.”

Aan het eind van de samenkomst was de korpsofficier gekomen, had hem op den schouder getikt en gevraagd:

„Vriend, wat zou het heerlijk wezen, als de Heer u vanavond genas.”

„Ja, wat zou ik dan gelukkig zijn.”

„Wensch gij Hem als uw Heiland?”

„Als dat kan, als Hij mij wil aannemen. Ik ben reeds 84 jaar en een Israëliet.”

„Wanneer u er zoo ernstig naar verlangt, dan weet ik, dat Hij u redden zal, hier en nu; kom laat ons bidden.”

Zoo vond hij Jezus en geniet nu ten volle van het leven met zijn Heer. Zijn gerimpeld gelaat straalt thans van vreugde en het leed in zijn hart heeft plaatsgemaakt voor diepe blijdschap en dankbaarheid jegens God, Die hem als Zijn kind heeft willen aannemen.

TWE EEUWEN SURINAME-ZENDING.

Uitgifte van Herdenkingspostzegels.

Ter gelegenheid van het 200-jarig bestaan der Suriname-Zending wordt daar een speciale serie herdenkingspostzegels uitgegeven.

Deze zegels, bestaande uit twee modellen, zijn vervaardigd naar ontwerpen van Mej. Eva Schütz te Zeist.

De eene tekening stelt voor: blanke en zwarte handen, tot gebed opgeheven naar het kruis, en de andere: een zwarte hand, waarvan de boeien afvallen, voor het kruis door een blanke, helpende hand gevat. Beide tekeningen worden tot een eenheid, door het kruis op den achtergrond. Het kruis beteekent last en leed. Daarvan weet ook de Suriname-Zending te vertellen. Van de uitgezonden arbeiders kwam bijna een derde om het leven, en door menigen tegenslag en teleurstelling werd deze zending gekenmerkt.

Maar het kruis beteekent ook overwinning. Vandaar dat het kruis op de postzegels, zelf licht en van licht omstraald is. Beide, het bidden (de gevouwen handen) en het dienen (de helpende hand), slechts mogelijk door het kruis en het licht ervan.

De complete serie bestaat uit zes waarden, samen 25 cent per serie, met een toeslag van 50 % boven de frankerwaarde ten bate van de Suriname Zending, samen dus 37½ cent.

Voor postzegelverzamelaars en zendingsvrienden in Nederlandsch Indië bestaat gelegenheid om deze zegels te krijgen door bemiddeling van den heer ir. H. P. Hasewinkel, Bandoeng, Nakolaweg 123.

STRID KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH OOST INDIË.

HEILIGINGS- EN OPWEKKINGS- CONFERENTIES

geleid door

KOMMANDANT EN MEVROUW DE GROOT

bijgestaan door den

CHEF-SECRETARIS EN EEN STAF VAN OFFICIEREN.

SEMARANG 8 — 10 SEPTEMBER

MAGELANG 14 — 16 SEPTEMBER

BATAVIA 19 — 22 SEPTEMBER

BANDOENG 28 SEPT. — 1 OCTOBER

Iedereen is hartelijk welkom.

Zie uit naar plaatselijke aankondigingen.

DE WIJNSTOK EN DE RANKEN.

Enkele gedachten omtrent 's Heilands laatste gelijkenis.

De nacht was zeer stormachtig geweest en, toen de dag aanbrak, bleek één van de ranken van den wijnstok afgerukt te zijn. Toch bleef ze nog op haar plaats, vastgehouden aan de stutten en slechts wanneer men haar nauwkeurig beschouwde, bemerkte men, dat zij gescheiden was van den wijnstok.

„Kijk,” fluisterde een van de kleine ranken, „er is iets vreeselijks met onze mede-rank gebeurd.”

Maar deze gefluisterde woorden waren opgevangen. „Niets er van,” was 't antwoord — „ik ben nog steeds bij den wijnstok; niemand zal zien, dat ik niet meer precies op de plaats ben, waar ik eerst was, tenzij jullie ze er op attent maken.”

„Maar het sap dan? Hoe kun je het zonder het sap stellen?” vroeg de jongere rank.

„Ik zal het niet trachten te stellen, zooals jij het noemt, zonder het sap,” antwoordde de oudere rank verontwaardigd. „Was ik niet een van de belangrijkste ranken van den wijnstok?

Verzamelde de landman verleden herfst niet een mandvol druiven van mij? Had dat kunnen geschieden zonder de hulp van den wijnstok? Met mij is 't best in orde, hoor!”

Maar terwijl ze sprak, begonnen enkele van de teere twijgjes en blaadjes te verdorren, ofschoon de rank het blijkbaar niet opmerkte.

Enkele uren later was elk blad aangetast; zelfs een voorbijganger kon zien, wat er gebeurd was. Maar met groote inspanning trachtte de rank de afwezigheid van het invloeiende sap te verbergen. „Ik ben een rank, en een belangrijke rank,” verklaarde ze, „ik ben een deel van den wijnstok en met een weinig rust zullen mijn bladeren zich spoedig herstellen.”

Dagen gingen voorbij; en het contrast tusschen de ranken, die voortdurend door het sap gevoed werden, en de rank, die afgerukt was van den levenden wijnstok, werd steeds meer in 't oog loopend. Haar jonge takjes stierven, haar bladeren verschrompelden en de rank zelf, eens zoo groen en

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

KOMMANDANT EN MEVROUW DE GROOT.

1 September Bandoeng II.
8 — 10 September Semarang, Conferentie.
11 September Pelantoengan.
12 September Solo. Padv. Installatie.
14 — 16 September Magelang, Conferentie.
19 — 22 September Batavia, Conferentie.
28 Sept. — 1 Oct. Bandoeng, Conferentie.

Chef-Secretaris en Mevrouw Lt. Kol. Ridsdel.

19 September Bandoeng I.

Moedersdag in Bandoeng II.

Moedersdag is altijd een heuglijke dag voor onze makkers; in het bijzonder voor de kinderen, die dan na afloop der Zondagschool een bloempje meekrijgen voor „moeder.” Men kan dan zoo echt zien, dat zij het heerlijk vinden om moeder eens te verrassen en haar een prettigen dag te bezorgen.

Wij hadden het genoeg dien dag Brigadier en Mevrouw Lebbink met ons te hebben. Majoor Schulz was mede aanwezig. In de ochtendsamenkomst mochten wij luisteren naar Mevrouw Lebbink, die ons het een en ander vertelde van de groote liefde van Mozes' moeder. Een jongeman kwam tot den Heer.

's Avonds was de zaal goed bezet. De een na den ander stond op om te getuigen. Daarna las de Brigadier ons Gods Woord voor. Eenige treffende voorbeelden van ware moederliefde werden ons gegeven.

Wij danken God voor dezen zegenrijken dag.

buigzaam, werd stijf en hard en bros. Ze had niet langer gemeenschap met de andere takken; ze hing nog steeds aan den muur, niemand haalde haar er af; maar ten laatste rukte een windvlaag haar los en daar lag ze op den grond, om „van de menschen vertreden te worden”.

En hoe ging het met de andere ranken? Zij hadden vele vijanden te bekampen; insecten en vorst, en — wat haar dikwijls de ergste vijand toescheen — het snoeimes van den landman. Zij begrepen niet, waarom hij zoo handelde; maar gelaafd door het voortdurend-invloeiende sap van den wijnstok zelf droegen ze vrucht.

Zelfs toen in den herfst haar bladeren waren afgevallen, bleven haar vruchten. Want toen de rijpe druiventrossen den wijngaard verlieten om op vele verschillende wijzen gebruikt te worden voor de nooden der menschen, was de landman verheerlijkt.

En de Wijnstok, wat zullen wij van den Wijnstok zeggen? Luister naar Zijn eigen woorden, gesproken tot de ranken, die Hij telde als Zijn vrienden en voor welke Hij Zijn leven afgelegd heeft.

„Blijft in Mij en Ik in u Ik heb U gesteld, dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en dat uwe vrucht blijve.”

En zoo, ofschoon de Wijnstok Zelf nu in den Hemel is en de ranken, na volbrachten dienst hier beneden, zich bij Hem voegen, blijven haar vruchten. Gij en ik zijn thans verrijkt door het voorbeeld en den invloed dergenen, die, evenals hun Heer, „hun leven aflegden, opdat zij het wederom namen”. Want slechts door de ranken wordt de aarde voorzien van „de vruchten des Wijnstoks.”

M.D.

ADRESOPGAVE GEVRAAGD VAN:

Dr. Med. Jos. Scharel, (Charal) geboren 1892 te Odessa, Kirschneneff, Rusland.

Mevrouw Willemse — van Lit, gehuwd met Onderofficier Willemse.

Beleefd verzoek eventuele mededeelingen te willen zenden aan Kommandant J. W. de Groot, Opsporingsdepartement, Javastraat 16, Bandoeng.

